

Αριθμός απόφασης 7765/2010

Αριθμός κατάθεσης έφεσης/24.06.2008

Αριθμός κατάθεσης αγωγής .../20.06.2007

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τακτική Διαδικασία

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Κλεόβουλο-Δημήτριο Κοκκορό, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ευστρατία Πατσάκογλου, Πρωτοδίκη, Αικατερίνη Λεμπιδάκη, Πρωτοδίκη - Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα Σοφία Χρηματοπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του, στις 2 Νοεμβρίου 2009, για να δικάσει την έφεση με αριθμό κατάθεσης/24.06.2008 κατά της με αριθμό 9/2008 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Σ. (τακτική διαδικασία), μεταξύ :

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Γ.Χ. του Θ., κατοίκου Ε.Γ., ο οποίος παραστάθηκε δια δηλώσεως του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ της πληρεξούσιας δικηγόρου του Θεοδώρας Χατζηπαντελίδου (ΑΜ 5286), που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Σ.Μ. του Ν., κατοίκου Α.Α. νομού Θεσσαλονίκης, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Δημήτριο Παπουλίδη (ΑΜ 631), που κατέθεσε προτάσεις. Συμπαραστάθηκε και η ασκούμενη δικηγόρος Κ.Ζ..

Ο εκκαλών - ενάγων κατέθεσε στο Ειρηνοδικείο Σ. την από 20.06.2007 και με αριθμό κατάθεσης .../20-6-2007 αγωγή του. Επί της αγωγής αυτής, που συζητήθηκε κατ' αντιμωλία των διαδίκων, εκδόθηκε η με αριθμό 9/2008 οριστική απόφαση του ως άνω δικαστηρίου, κατά την τακτική διαδικασία, με την οποία η αγωγή έγινε δεκτή κατά ένα μέρος ως κατ' ουσίαν βάσιμη. Κατά της αποφάσεως αυτής παραπονείται ο εκκαλών - ενάγων με την κρινόμενη έφεση του, που κατέθεσε στη γραμματεία του παραπάνω Ειρηνοδικείου.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως και κατά την εκφώνηση της από το σχετικό πινάκιο, δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο η πληρεξούσια δικηγόρος του εκκαλούντος, η οποία όμως κατέθεσε δήλωση, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 242 παρ.2 Κ.Πολ.Δ, όπως ισχύει, και προκατέθεσε προτάσεις. Αντίθετα στο ακροατήριο παραστάθηκε ο πληρεξούσιος δικηγόρος του εφεσίβλητου, ο οποίος και αναφέρθηκε στις έγγραφες προτάσεις, που κατέθεσε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη έφεση κατά της με αριθμό 9/2008 οριστικής αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Σ., που εκδόθηκε κατ' αντιμωλία των διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 495 παρ.1, 496, 498, 511, 513 παρ.1, 516 παρ.1, 517, 518 παρ. 2 του ΚΠολΔ. Ειδικότερα, η έφεση κατατέθηκε στη γραμματεία του ως άνω πρωτοβαθμίου δικαστηρίου στις 23.06.2008 (βλ. τη με αριθμό .../23.06.2008 πράξη καταθέσεως της αρμόδιας γραμματέως κάτω από το δικόγραφο της εφέσεως), ενώ από τα έγγραφα του φακέλου

της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι έγινε επίδοση της εκκαλούμενης απόφασης στον αντίδικο, ούτε οι διάδικοι ισχυρίζονται το αντίθετο και ακόμη δεν παρήλθε η προβλεπόμενη από την παράγραφο 2 του άρθρου 518 ΚΠολΔ τριετής προθεσμία από της δημοσίευσής της (16.04.2008), συντρέχουν δε ακόμη όλες οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της ασκήσεως αυτής. Πρέπει, επομένως, να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω, κατά την ίδια ως άνω διαδικασία, για κριθεί και ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (αρθρ. 533 παρ.1 του ΚΠολΔ).

Με τη με αριθμό κατάθεσης .../20-6-2007 αγωγή του, που άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Σ., ο ενάγων και ήδη εκκαλών, ιστορούσε ότι στις 30-11 -2001, ο ενάγων, πώλησε και μεταβίβασε στον εναγόμενο, ένα μεταχειρισμένο φορτηγάκι τύπου O.-B. με αριθμό πλαισίου αντί τιμήματος 8.000 γερμανικών μάρκων και ήδη 4.090,33 ευρώ. Ότι ο εναγόμενος κατέβαλε αυθημερόν το ποσό των 614,33 ευρώ, ενώ το υπόλοιπο τίμημα των 3.476 (4.090,33 - 614,33 =) ευρώ πιστώθηκε. Ότι στις 15-4-2002, ο ενάγων πώλησε και μεταβίβασε στον εναγόμενο, δεύτερο μεταχειρισμένο φορτηγάκι τύπου O. - B. με αριθμό πλαισίου αντί τιμήματος 2.000 ευρώ, το οποίο πιστώθηκε. Ότι συνολικά, το χρέος του εναγόμενου προς τον ενάγοντα από τις δύο ανωτέρω πωλήσεις ανήλθε στο ποσό των 5.476 (3.476 + 2.000 =) ευρώ, το οποίο αναγνώρισε εγγράφως. Ότι στις 2-5-2004, ο ενάγων πώλησε και μεταβίβασε στον εναγόμενο, ένα μεταχειρισμένο σασμάν αντί τιμήματος 250 ευρώ, το οποίο πιστώθηκε. Ότι συνολικά, το χρέος του εναγόμενου προς τον ενάγοντα από τις ανωτέρω πωλήσεις ανήλθε στο ποσό των 5.726 (5.476 + 250 =) ευρώ. Ότι στις 28-7-2004 ο εναγόμενος κατέβαλε στον ενάγοντα το ποσό των 4.000 ευρώ και συνεπώς, το οφειλόμενο τίμημα μειώθηκε στο ποσό των 1.726 (5.726 - 4.000 =) ευρώ. Ότι ο εναγόμενος δεν εξόφλησε το τίμημα των ανωτέρω πωλήσεων, αν και οχλήθηκε πολλές φορές από τον ενάγοντα και εξακολουθεί να του οφείλει το αιτούμενο με την αγωγή ποσό. Ότι προς τούτο ο ενάγων επέδωσε στον εναγόμενο την από 20-10-2006 εξώδικη διαμαρτυρία, ζητώντας του εντός 10 ημερών να του εξοφλήσει το χρέος του. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό ο ενάγων ζητούσε να υποχρεωθεί ο εναγόμενος και με προσωπική του κράτηση, να του καταβάλει το ανωτέρω ποσό με το νόμιμο τόκο από τη δήλη ημέρα που ορίστηκε για την εξόφληση με εξώδικο αυτού άλλως από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την εξόφληση. Τέλος ζητούσε να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδιδόταν προσωρινώς εκτελεστή και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στη δικαστική του δαπάνη. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων η υπ' αριθμ. 9/2008 απόφαση του Ειρηνοδικείου Σ. κατά την τακτική διαδικασία, με την οποία έγινε εν μέρει δεκτή η αγωγή ως βάσιμη στην ουσία της. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται με την έφεση του ο εκκαλών για κακή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητά να γίνει εξ ολοκλήρου δεκτή η αγωγή του.

Στην προκείμενη περίπτωση, από την επανεκτίμηση των αποδεικτικών μέσων που προσκομίσθηκαν ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου και ειδικότερα από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων αποδείξεως και ανταποδείξεως, που περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλούμενη απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του ίδιου δικαστηρίου και τα έγγραφα, τα οποία οι διάδικοι και πάλι νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται, εκτός από την προσκομιζόμενη από τον εφεσίβλητο με άνευ ημερομηνίας υπεύθυνη δήλωση του Μ. Ρ. σε έντυπο του ν. 1599/1986, η οποία αποτελεί ανεπίτρεπτο αποδεικτικό μέσο, διότι από το περιεχόμενο αυτής προκύπτει ότι

δόθηκε για τις ανάγκες της παρούσας δίκης, χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις του νόμου, για την εξέταση των μαρτύρων στο ακροατήριο ή εκτός αυτού (ΟΛΑΠ 8/1987, ΝοΒ. 1988.75, ΑΠ 109/2004, Δ/νη 45.732, ΑΠ 410/2009 δημοσίευση στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών), καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 336 παρ. 4 ΚΠολΔ, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Στις 30-11-2001, ο ενάγων, ο οποίος διατηρεί στην πόλη Έ. της Γερμανίας επιχείρηση αγοράς και μεταπώλησης μεταχειρισμένων οχημάτων και ανταλλακτικών, πώλησε και μεταβίβασε στον εναγόμενο, ο οποίος διατηρεί στην Α. Ασκού, επιχείρηση αρτοποιίας ένα μεταχειρισμένο φορτηγάκι τύπου Ο. - Β. με αριθμό πλαισίου αντί τιμήματος 8.000 γερμανικών μάρκων και ήδη 4.090,33 ευρώ. Ο εναγόμενος κατέβαλε στον ενάγοντα αυθημερόν το ποσό των 614,33 ευρώ, ενώ το υπόλοιπο τίμημα των 3.476 (4.090,33 - 614,33 =) ευρώ πιστώθηκε. Στις 15-4-2002, ο ενάγων πώλησε και μεταβίβασε στον εναγόμενο, δεύτερο μεταχειρισμένο φορτηγάκι τύπου Ο. - Β. με αριθμό πλαισίου αντί τιμήματος 2.000 ευρώ, το οποίο πιστώθηκε και συνολικά, το χρέος του εναγόμενου προς τον ενάγοντα από τις δύο ανωτέρω πωλήσεις ανήλθε στο ποσό των 5.476 (3.476 + 2.000 =) ευρώ. Στις 2-5-2004, ο ενάγων πώλησε και μεταβίβασε στον εναγόμενο, ένα μεταχειρισμένο σασμάν αντί τιμήματος 250 ευρώ, το οποίο πιστώθηκε. Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι του δόθηκε δωρεάν το σασμάν καθόσον το δεύτερο φορτηγάκι εμφάνισε λίγες εβδομάδες μετά την αγορά του, ελάττωμα στο κιβώτιο των ταχυτήτων του δεν αποδείχθηκε βάσιμος, αφού ο εναγόμενος, πέραν της αόριστης προς τούτο κατάθεσης του μάρτυρος του, δεν προσκόμισε οποιοδήποτε έγγραφο αποδεικτικό στοιχείο, από το οποίο να συνάγεται η ουσιαστική βασιμότητα του εν λόγω ισχυρισμού του, όπως μία εξώδικη διαμαρτυρία του ή μία τεχνική έκθεση περί του ελαττώματος. Συνολικά, το χρέος του εναγόμενου προς τον ενάγοντα από τις ανωτέρω πωλήσεις ανήλθε στο ποσό των 5.726 (5.476 + 250 =) ευρώ. Στις 28-7-2004 ο εναγόμενος κατέβαλε στον ενάγοντα το ποσό των 4.000 ευρώ και συνεπώς, το οφειλόμενο τίμημα μειώθηκε στο ποσό των 1.726 (5.726 - 4.000 =) ευρώ. Όμως ο εναγόμενος δεν εξόφλησε το τίμημα των ανωτέρω πωλήσεων, αν και οχλήθηκε πολλές φορές από τον ενάγοντα και εξακολουθεί να του οφείλει το αιτούμενο με την αγωγή ποσό. Προς τούτο ο ενάγων επέδωσε στον εναγόμενο εξώδικη διαμαρτυρία, ζητώντας του εντός 10 ημερών να του εξοφλήσει το χρέος του, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ./7-11-2006 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης Α.Τ.. Τα παραπάνω περιστατικά αποδεικνύονται και από την πειστική και σαφή κατάθεση του μάρτυρος αποδείξεως, ο οποίος εξ ιδίας αυτής αντιλήψεως καταθέτει για τις επίδικες συμβάσεις πωλήσεως και την υφισταμένη οφειλή, δεν αποκρούονται δε με πειστικότητα από κανένα άλλο αποδεικτικό στοιχείο, ούτε και από την κατάθεση του μάρτυρα ανταπόδειξης. Κατά τους ισχυρισμούς του εναγομένου, ο ενάγων παραιτήθηκε σιωπηρά από το ένδικο μέσο της έφεσης, καθόσον εισέπραξε από αυτόν (εναγόμενο) ολόκληρη την απαίτηση που του επιδικάστηκε με την εκκαλουμένη, μετά της δικαστικής δαπάνης, καθιστώντας έτσι την υπό κρίση έφεση καταχρηστική. Ο ισχυρισμός αυτός κρίνεται απορριπτέος ως αβάσιμος, καθόσον από κανένα από τα τεθέντα υπόψη του δικαστηρίου ως άνω αποδεικτικά μέσα δεν αποδείχθηκε ότι ο ενάγων παραιτήθηκε σιωπηρά από το ένδικο μέσο της έφεσης, επιπλέον δε ο ισχυρισμός του αυτός αναιρείται από την υπ' αριθ.Γ/11.06.2008 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Α.Κ. στην

οποία είναι ενσωματωμένη η από 02.06.2008 επιταγή προς πληρωμή, συνολικού ποσού 1.521,66 ευρώ, από την οποία αποδεικνύεται ότι η δικαστική δαπάνη των 120 ευρώ που επιδικάστηκε με την εκκαλουμένη δεν συμπεριλαμβάνεται στα κονδύλια που ο εναγόμενος υποχρεώθηκε να καταβάλει στον ενάγοντα. Κατόπιν τούτων, η άσκηση της υπό κρίση έφεσης, δεν έχει καταστεί, μη ανεκτή κατά την καλή πίστη και τα χρηστά ήθη, όπως ο εναγόμενος διατείνεται, απορριπτόμενης ως κατ' ουσίαν αβάσιμης της σχετικής ενστάσεως του. Σύμφωνα λοιπόν με όσα παραπάνω αποδείχθηκαν, συνάγεται ότι έσφαλε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο κατά την εκτίμηση των αποδείξεων, το οποίο με την εκκαλουμένη απόφαση του έκανε δεκτή εν μέρει την αγωγή ως προς το ποσό των 1.076 ευρώ. Επομένως, κατά παραδοχή των σχετικών λόγων εφέσεως πρέπει να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση. Στη συνέχεια, αφού κρατηθεί και δικαστεί η υπόθεση από το Δικαστήριο αυτό, πρέπει να γίνει δεκτή η αγωγή ως βάσιμη στην ουσία της και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 1.726 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από τις 18.11.2006 και μέχρι την εξόφληση. Το αίτημα περί απαγγελίας σε βάρος του εναγόμενου προσωπικής κρατήσεως ως μέσον αναγκαστικής εκτελέσεως της απόφασης, λόγω της εμπορικής του ιδιότητας και του εμπορικού χαρακτήρα της απαίτησης του ενάγοντος, πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμο, διότι δεν αποδείχθηκε η συνδρομή ειδικών λόγων που να την δικαιολογούν, όπως αφερεγγυότητα και κακή πίστη, απορριπτόμενου ως αβάσιμου του τελευταίου σχετικού λόγου εφέσεως. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα του εκκαλούντος - ενάγοντος και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας πρέπει να επιβληθούν, ύστερα από σχετικό αίτημα του, σε βάρος του εφεσίβλητου -εναγομένου, λόγω της ήττας του, (άρθρα 176, 183 και 192 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως αυτά ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται τυπικά και στην ουσία της τη με αριθμό κατάθεσης/24-6-2008 έφεση.

Εξαφανίζει τη με αριθμό .../2008 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Σ.

Κρατεί την υπόθεση και δικάζει την με αριθμό κατάθεσης .../20-6-2007 αγωγή.

Δέχεται αυτήν.

Υποχρεώνει τον εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των χιλίων επτακοσίων είκοσι έξι ευρώ (1.726 €), με το νόμιμο τόκο από τις 18-11-2006 και μέχρι την εξόφληση.

Καταδικάζει τον εφεσίβλητο - εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα του εκκαλούντος - ενάγοντος και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων ευρώ (500,00 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 1 Φεβρουαρίου 2010 και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στη

Θεσσαλονίκη στις 2 Μαρτίου 2010.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ